

בש"פ 5678/18 - מדינת ישראל נגד מאיר בן סבח שבו

בבית המשפט העליון

בש"פ 5678/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: מאיר בן סבח שבו

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת (השופט א' אברהם) בעמ"ת 57180-07-18
מיום 25.7.2018

בשם המבקשת: עו"ד אבי וסטרמן

החלטה *

1. בפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (הנשיא א' אברהם) בעמ"ת 57180-07-18 מיום 25.7.2018, בגדרה נדחה ערר המבקשת על החלטת בית משפט השלום בטבריה (השופט א' טל) במ"ת 22994-06-18 מיום 24.7.2018.
2. נגד המשיב הוגש ביום 11.6.2018 כתב אישום המייחס לו שמונה אישומים הכוללים כ-150 עסקאות סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, תוך שימוש ב"טלפונים מבצעיים ובקודים מוסכמים", כלשון כתב האישום.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביקשה המבקשת לעצור את המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

3. בהחלטה מיום 8.7.2018 (להלן: ההחלטה הראשונה), קיבל בית משפט השלום בטבריה (סגן הנשיא נ' מישורי לב טוב) את הבקשה, חרף המלצת שירות המבחן לשחרר את המשיב למעצר בית בליווי מפקחים מתאימים. זאת, לאחר שקבע כי קיימות נגד המשיב ראיות לכאורה ו"עילת מסוכנות ממשית ומשמעותית", כלשונו, וכי אין בכוחה של חלופת המעצר המוצעת כדי לאיין מסוכנות זו, בין היתר בשל זהות המפקחים המוצעים.

משכך, הורה בית משפט השלום על מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

4. ביום 11.7.2018 הגיש המשיב לבית משפט השלום "בקשה לעיון חוזר", ובמסגרתה הציע חלופת מעצר הכוללת מפקחים מוצעים חדשים ומעצר בית ביישוב המרוחק ממקום ביצוע העבירות.

5. בהחלטתו מיום 24.7.2018 (להלן: ההחלטה השנייה) קיבל בית משפט השלום בטבריה (השופט א' טל) את הבקשה, והורה על שחרור המשיב למעצר בית מלא, בהשגחת המפקחים שהוצעו ובתנאים מגבילים כמפורט בבקשה.

בנימוקי החלטתו, ציין בית משפט השלום את העובדה כי המשיב אינו בעל עבר פלילי בתחום הסמים, ולחובתו עבירה אחת בתחום האלימות במשפחה; את המלצת שירות המבחן בעניינו; ואת התרשמותו החיובית, באופן ישיר, מן המפקחים המוצעים. בית המשפט סבר כי שינוי הנסיבות מאז ההחלטה הראשונה עשוי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, והורה על שחרורו למעצר בית, כאמור.

6. המבקשת עררה על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, וטענה כי לא היה מקום לשנות מההחלטה הראשונה בעניינו של המשיב, וכי אין בחלופת המעצר שנקבעה בהחלטתו השנייה של בית משפט השלום כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

7. ביום 25.7.2018 דחה בית המשפט המחוזי (הנשיא א' אברהם) את הערר, תוך שקבע כי ניתן לראות את ההחלטה הראשונה בעניין המשיב "ככזו שלא שללה קטגורית את האפשרות להשגת תכלית המעצר בחלופה הולמת", ועל כן בדין שקל בית משפט השלום את הבקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המשיב, למרות סמיכות הזמנים בינה ובין ההחלטה הראשונה בעניינו.

לגופו של עניין, נקבע כי גם אם מדובר במקרה "גבולי", כהגדרת בית המשפט, הרי שיש בחלופת המעצר שנקבעה בהחלטה השנייה כדי להשיג את תכליות המעצר, ובכלל זה לאיין את מסוכנות המשיב ולהפיג את החשש מפני השפעתו על העדים.

8. מכאן בקשת רשות הערר שלפניי.

9. בנימוקי בקשתה, טוענת המבקשת כי לא היה מקום להידרש לבקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב. לטענתה, שגו הערכאות דלמטה בפרשנות ההחלטה הראשונה שניתנה בעניינו של המשיב, אשר הושתתה, לשיטתה, בעיקר על מסוכנות המשיב ולא על אי-התאמת המפקחים המוצעים בחלופת המעצר שהוצגה בפני בית משפט השלום.

עוד טוענת המבקשת כי לא היה מקום להתבסס על המלצת שירות המבחן בעניינו של המשיב, שעה שבית משפט השלום דחה המלצות אלו בהחלטתו הראשונה.

כן השיגה המבקשת על הקביעה כי המשיב נעדר עבר הפלילי רלוונטי, לאור הרשעתו הקודמת בעבירת אלימות במשפחה, כאמור לעיל.

נוכח כל האמור, סבורה המבקשת כי תנאי חלופת המעצר שנקבעה אינם מונעים מהמשיב להמשיך ולעסוק בסחר בסמים מסוכנים, ולפיכך מתקיימות בעניינו נסיבות חריגות המצדיקות את קבלת רשות הערר, כמו גם את מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

דין והכרעה

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

11. כידוע, רשות ערר על החלטה בעניין מעצר תינתן רק במקרים המעוררים שאלה משפטית, החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בהתקיים נסיבות חריגות (בש"פ 3970/18 אסווד נ' מדינת ישראל (5.6.2018)).

הבקשה שלפניי אינה נופלת בגדרם של מקרים אלו, ומטעם זה בלבד דינה להידחות.

12. אף לגופם של דברים, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטות הערכאות קמא.

אכן, הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 מקימות חזקת מסוכנות סטוטורית בעבירות סמים, וזאת בשל החשש כי יעלה בידי החשוד להמשיך בביצוע עבירות גם ממקום חלופת המעצר. עם זאת, מקום בו יש בחלופת המעצר כדי לאיין חשש זה, כמו גם את מסוכנות המשיב, יש להורות על שחרור לחלופת מעצר גם בעבירות אלה (בש"פ 3702/15 ברק נ' מדינת ישראל (03.06.2015)).

בנסיבות המקרה דנו, לא נעלמה מעיני מסוכנות המשיב, ואף ניתנה לכך התייחסות בהחלטות בתי המשפט. יחד עם זאת, עיון בהחלטתו של בית משפט השלום ובפרוטוקול הדיון שהתקיים בפניו מעלה כי חלופת המעצר החדשה, ובכלל זה המפקחים המוצעים, נבחנו באופן יסודי ומעמיק, ונמצא כי יש בה כדי להפיג את מסוכנותו של המשיב באופן

מיטבי, בנוסף לשורת המגבלות שהטיל עליו בית משפט השלום.

13. יש להזכיר, בהקשר זה, כי לערכאה הדיונית קיים יתרון מובנה בהערכת חלופות מעצר, נוכח התרשמותה הבלתי אמצעית מהמפקחים המוצעים (בש"פ 1454/18 מור נ' מדינת ישראל (22.2.2018)), וכך גם בענייננו, עת התייצבו המפקחים המוצעים לפני בית משפט השלום, אשר התרשם ממידת התאמתם.

14. נוסף על כל האמור, אני סבור כי בהחלטות בתי המשפט ניתן המשקל הראוי להמלצת שירות המבחן, וכך גם באשר לעברו הפלילי של המשיב, בנסיבות העניין.

15. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה ביום, י"ד באב התשע"ח (26.7.2018).

תוקנה היום, י"ז באב התשע"ח (29.7.2018).

שׁוֹפֵט